

Santa Magdalena de Conangle

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Península de Salou, 08510.
Emplaçament Al bell mig de la península de Salou, a Sant Magdalena de Conangle.

Coordenades:

Latitud: 41.97151
Longitud: 2.32071
UTM Est (X): 443718
UTM Nord (Y): 4646836

Classificació

Número de fitxa 08116-98
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (POUM, DOGC 5163 de 1/7/2008)
Número inventari IPA, 23046
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religiós
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic, C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC

Fitxes associades:

[El pou de Santa Magdalena de Conangle](#)

[El Sant Crist de Santa Magdalena de Conangle](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat/Jacob Casquete Rodríguez

Data de registre de la fitxa: dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

Ermita de planta rectangular amb capelles laterals i absis carrat capçat a llevant. La nau està coberta per una volta de canó emblanquinada sostinguda als murs laterals, bastits en pedra desbastada disposada en filades més o menys regulars. La coberta de l'absis també és de canó, tot i que de dimensions més reduïdes que la volta de la nau. Les dues capelles laterals estan situades a la banda de tramuntana d'aquesta nau. La de l'extrem de ponent està coberta per una volta d'aresta emblanquinada i s'obre a la nau mitjançant un portal d'arc rebaixat adovellat. La capella de l'extrem de llevant, en canvi, està coberta per una volta de canó sostinguda per una cornisa motllurada que recorre els murs laterals. L'obertura cap a la nau és d'arc rebaixat i amb els emmarcaments arrebossats. Al bell mig del mur de migdia de la nau principal hi ha un portal d'arc rebaixat adovellat que dóna accés al claustre del conjunt. La il·luminació es fa mitjançant una finestra rectangular oberta al mur de migdia del presbiteri i dues petites finestres atrompetades situades a la capella de llevant. Al fons de l'absis, la imatge de santa Magdalena està inserida dins d'una fornícula de mig punt oberta al mur. Tot el paviment interior del temple està bastit amb grans lloses de pedra ben desbastades. El frontis, orientat a ponent, presenta un portal d'arc de mig punt bastit amb grans dovelles i els brancals bastits amb carreus de pedra ben desbastats. Damunt seu hi ha una petita finestra de punt rodó adovellada i amb l'ampit de pedra. L'eix del carener està rematat per una creu llatina de pedra. Adossat entre l'absis i la capella lateral de l'extrem de llevant hi ha el campanar de torre, de planta quadrada i coberta piramidal. Està distribuït en tres nivells separats mitjançant cornises de pedra, amb un aparell de pedra irregular al nivell més baix i un parament de carreus de pedra ben desbastats als pisos superiors. A l'últim nivell s'obren quatre finestrals de mig punt per les campanes, rematats per petites creus de pedra situades a la cornisa de la coberta. La construcció està majoritàriament bastida en pedra desbastada de mida mitjana, disposada en filades més o menys regulars. A les cantonades hi ha carreus de pedra ben escairats.

Història

Encara que el lloc de Conangle és esmenat per primera vegada vers el 980, l'origen del monestir és desconegut i no es té constància fins el 1231 quan la capella ja existia i era consagrada a Santa Maria. En un document de 1239 es fa referència a Santa Magdalena com un antic castell de defensa adquirit pels rectors de Sant Pere de Roda a una tal Arnald (ROVIRA 2005: 262). El 1304, Maria del mas el Bosc fa donació dels seus béns a la capella i signa un contracte per el qual hi estableix la seva vivenda junt amb altres dones devotes que hi volguessin conviure. S'hi aplegà una comunitat de 4 o 5 religioses que es varen acollir sota l'ordre de Sant Agustí. Vers l'any 1375 s'estén la propietat a través d'una compra a l'hereu del Bosc, es renova la capella i és probable que canviés l'advocació de Maria per la de Santa Magdalena. L'any següent, amb motiu de la consagració de l'altar, es reforma i s'amplia l'església. Va ser el 27 de maig quan el bisbe Francesc, titular de Cunaviense, amb llicència del bisbe de Vic, beneí l'església i el cementiri adjunt bastit per donar sepultura a les religioses. Vers l'any 1451 s'hi bastí una casa pels ermitans que el mateix any ja fou ocupada. Les monges s'havien traslladat al convent de les Magdalenes del carrer Canuda de Barcelona. Ja en el segle XX, la família Baurier arribà el 1927 a un acord amb el bisbat de Vic per la compra del sòl ocupat per Santa Magdalena. Tot i que l'ermita no va patir agressions remarcables a nivell estructural durant la Guerra Civil, sí que es cremà el Sant Crist de fusta l'any 1936, del que només es conserven els claus. Vers el 1955 fou restaurada, es va enjardinar el voltant i s'arranjaren els camins d'accés. El 1960 s'hi adossà el claustre del convent dels Carmelitans Descalços de Sant Josep de Vic. Avui en dia encara es celebren diferents s'hi celebren cerimònies religioses, sobretot casaments. Al Museu Episcopal de Vic s'hi conserva un retaule de Santa Magdalena.

Bibliografia

ADELL GISPERT, J. A. [et al.] (1984): "Catalunya Romànica. Volum 3: Osona". Enciclopèdia Catalana, Barcelona. GAVIN I BARCELÓ, J. M. (1984): "Inventari d'esglésies: Osona". Arxiu Gavin, Valldoreix. H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic. IPA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Les Masies de Roda, 1987. ROVIRA I MONTELLS, J. M. (2005): Les Masies de Roda. Història del nostre poble. Edita l'Ajuntament de les Masies de Roda, Masies de Roda.

